

Anonimizált változat

Fordítás

C-365/22 – 1

C-365/22. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2022. június 7.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Cour de cassation (Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. május 16.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

IT

Ellenérdekű fél:

État belge

Cour de cassation de Belgique (semmitőszék, Belgium)

Ítélet

[omissis]

[omissis] **IT** [omissis] [a kérelmet előterjesztő fél adatai],

felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél,

[omissis], [a kérelmet előterjesztő fél képviselője]

kontra

ÉTAT BELGE (belga állam), képviseli: a ministre des Finances (pénzügyminiszter), kabinetjének székhelye: Brüsszel, rue de la Loi, 12,

ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban,

[omissis], [az ellenérdekű fél képviselője]

I. A Cour [de Cassation] (semmitőszék) előtti eljárás

A felülvizsgálati kérelem a cour d'appel de Liège (liège-i fellebbviteli bíróság) 2019. március 1-jei ítélete ellen irányul.

[omissis] [eljárási elemek]

II. Az ügy tényállása és az eljárás előzményei

Az ügynek a megtámadott ítéletből és a Cour de Cassation (semmitőszék) által figyelembe vehető iratokból következő tényállása a következőképpen foglalható össze:

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél 2013. október 1. óta hozzáadottértékadó-azonosítószámmal rendelkező használt gépjárművek és gépjárműroncsok értékesítésére irányuló üzleti tevékenység tekintetében; többek között hulladékká vált, azaz totálkáros gépjárműveket vásárol biztosítótársaságoktól, és azokat roncsként vagy „alkatrésznek” harmadik személyek részére továbbértékesíti.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnél 2015-ben ellenőrzést végeztek, amely az adólevonási szabályok és az árres adóztatására vonatkozó szabályozás megsértése miatti korrekciós kimutatást eredményezett; az adóhatóság kizárta az árres adóztatására vonatkozó szabályozás hatálya alól az „alkatrésznek értékesített gépjárművek” kifejezést tartalmazó, illetve a roncsokra vonatkozó számlákat.

A megtámadott ítélet helyt ad ennek az álláspontnak.

III. A felülvizsgálati kérelem jogalapja

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél a felülvizsgálati kérelemben [omissis] egy jogalapot terjeszt elő.

IV. A Cour [de cassation] (semmitőszék) határozata

A jogalapról:

A második részt illetően:

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 1. cikke (2) bekezdésének első albekezdése szerint a közös hozzáadottértékadó-rendszer alapelve, hogy a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adó kerüljön alkalmazásra, függetlenül a termelési és értékesítési folyamatban az adófizetési kötelezettség keletkezését megelőző ügyletek számától.

Az irányelv (51) preambulumbekkezdése szerint a kettős adóztatás és az adóalanyok közti verseny torzulásának elkerülése érdekében egy közösségi szintű szabályozást kell bevezetni a használt cikkek, műalkotások, régiségek és gyűjteménydarabok adóztatására vonatkozóan.

Ezen irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontja úgy határozza meg a használt cikkeket, mint az olyan ingóságokat, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra, de nem műalkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek, és anyaguk nem a tagállamok által meghatározott nemesfém vagy drágakő, az 5. pont pedig úgy határozza a használtcikk-kereskedőt, mint az olyan adóalanyt, aki gazdasági tevékenysége során viszonteladás céljából használt cikkeket szerez be, használ fel vállalkozása számára, illetve importál.

A 313. cikk (1) bekezdése előírja, hogy használt cikkek használtcikk-kereskedő által történő értékesítése esetén a tagállamok különös szabályozás szerint adóztatják a használtcikk-kereskedő nyereségét, az előírt feltételeknek megfelelően, ideértve többek között azt, hogy a termékeket a használtcikk-kereskedő részére az irányelv 314. cikkében felsorolt személyek valamelyike értékesítette.

E rendelkezéseket a Code de la taxe sur la valeur ajoutée (a hozzáadottérték-adóról szóló törvénykönyv) 58. cikkének 4. §-a, valamint az arrêté royal n° 53 du 23 décembre 199[4] relatif au régime particulier d'imposition de la marge bénéficiaire applicable aux biens d'occasion, objets d'art, de collection ou d'antiquité (a használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre alkalmazandó, az árrés adóztatására vonatkozó különös szabályozásról szóló, 1994. december 23-i 53. sz. királyi rendelet) 1. cikke ülteti át.

A megtámadott ítélet szerint „[a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél] tévesen hivatkozik az Európai Unió Bírósága által 2017. január 18-én hozott (Sjelle Autogenbrug I/S kontra Skatteministeriet) ítéletre annak alátámasztása érdekében, hogy az »alkatrészek« értékesített gépjárművek nincsenek kizárva e szabályozás hatálya alól”, mivel „az érintett ügy [...] alkatrészekre vonatkozott, amelyeket az adóalany előzetesen kiszertelt, mielőtt azokat akként továbbértékesítette volna, nem pedig – az alkatrészek bármilyen egyéniesítése nélkül – »alkatrészek« továbbértékesített gépjárművekre”.

A megtámadott ítélet megállapítja, hogy bár a fent hivatkozott ítélet szerint „a »használt cikkek« fogalma nem zárja ki az aktuális vagy felújítás utáni állapotukban további használatra alkalmas olyan ingóságokat, amelyek valamely olyan másik ingóságból származnak, amelybe azokat annak alkotórészeként beépítették”, és bár „a »használt cikk« minősítés kizárólag azt követeli meg, hogy a használt cikk megőrizze azon rendeltetését, amellyel új korában rendelkezett, és ezen okból aktuális állapotában vagy felújítás után további használatra alkalmas legyen”, a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél „nem használt alkatrészekkel, hanem gépjárművekkel kereskedik, az egyes számláin szereplő azon megjelölés ellenére, hogy azokat »alkatrésznek« értékesítették”. A megtámadott ítélet ebből azt a következtetést vonja le, hogy „az értékesített termékek, azaz a gépjárművek vonatkozásában kell tehát megvizsgálni, hogy azok megőrizték-e azon rendeltetésüket, amellyel új korukban rendelkeztek, és ezen okból aktuális állapotukban vagy felújítás után további használatra alkalmasak-e”.

Úgy ítéli meg egyrészt, hogy „nyilvánvalóan nem ez a helyzet a [felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél] által »alkatrésznek« értékesített gépjárművek esetében, mivel ez a megjelölés objektíve azt tanúsítja, hogy a gépjármű főszabály szerint ekként már nem használható tovább”, és hogy „igenis azokat az objektív körülményeket kell figyelembe venni, amelyek között a viszonteladási műveletre sor került”, és másrészt, hogy „ami a más gépjárműveket illeti, amennyiben azok ronccsá váltak, nem világos, hogy azokat hogyan lehetne »használt cikkeknek« minősíteni, mivel azok nem alkalmasak – új korukban fennálló rendeltetésüket megőrizve – újbóli használatra, és azok használata csak egyes alkatrészek és azokat alkotó anyagok hasznosítására korlátozódhat”.

Mivel a fent hivatkozott irányelv 311. cikke (1) bekezdése 1. pontjának értelmezésére vonatkozó kérdés merül fel, a jelen ítélet rendelkező részében megfogalmazott előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel kell az Európai Unió Bíróságához fordulni.

A fenti indokok alapján

A Cour [de cassation] (semmitőszék)

az eljárást az Európai Unió Bíróságának a következő előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott válaszáig felfüggeszti:

Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontját, hogy a valamely, használt gépjárműveket és gépjárműroncsokat értékesítő vállalkozás által az irányelv 314. cikkében említett személyektől

vásárolt, használatból kivont és – az alkatrészek kiszerelese nélkül – „alkatrésznek” történő értékesítésre szánt gépjárművek az e rendelkezés értelmében vett használt cikkeknek minősülnek?

[omissis] [eljárási formulák]

MUNKADOKUMENTUM